

Posudek školitele na diplomovou práci Táni Švehlové *Dánské divadlo a drama v 90. letech 20. století*

Diplomová práce Táni Švehlové je pozitivním výsledkem autorčina dvouoborového studia, v němž propojila studium divadelněvědné se studiem dánského jazyka a literatury. Diplomantka tak při jejím psaní mohla pracovat jak s cizojazyčnou (a to nejen dánskou) odbornou literaturou a zároveň měla možnost studovat objekt svého zájmu během svého studijního pobytu v Kodani.

Její práce se věnuje především mapování vývojových (či spíše tvůrčích) tendencí v dánské dramatice devadesátých let 20. století; samotnému divadlu (jež je v názvu práce taktéž obsaženo) se pak věnuje spíše okrajově a zejména v úvodní části práce.

Diplomová práce je rozdělena do tří stěžejních kapitol – v první (**Divadelní kontext**, s. 8-23) se autorka snaží pojmenovat dobový kontext dánského divadla zkoumané doby, ve druhé (**Dramatici 90. let**, s. 24-62) – jež zabírá největší část textu – představuje a sleduje různé podoby dánského psaní pro divadlo v devadesátých letech, v závěrečné třetí části (**Rozbor dramatu Line Knutzon *Brzy přijde čas***, s. 63-80) se pak věnuje podrobnějšímu rozboru (či snad i analýze) jednoho z výrazných dánských dramát konce 20. století autorky Line Knutzon *Brzy přijde čas*.

Autorka při svém psaní většinou vychází z vlastního čtení zkoumaných autorů a děl, v menší míře přebírá citace, postřehy či analýzy ze sekundární literatury (zejména pak dánské), přičemž tyto odkazy jsou zpravidla voleny adekvátně a v náležité míře.

Katedra divadelní vědy

V první kapitole by bylo možné ještě uvažovat o podrobnějším komentáři k situaci v dánském divadle let osmdesátých, která by lépe napomohla definovat odlišnou pozici divadla a autorů píšících pro divadlo v posledních desetiletí 20. století a opodstatnit autorčin metodologický přístup – a to například také v souvislosti s odlišnými zkušenostmi jiných evropských divadelních kultur. Rovněž by stálo za úvahu podívat se ve druhé kapitole podrobněji na vliv zmiňovaného manifestu DOGMA 95 alespoň u některých autorů zmiňovaných ve druhé kapitole.

V odevzdané práci najdeme, bohužel, rovněž pár drobnějších (ale i výraznějších) formálních prohřešků – od drobností, jako je psaní „viz.“ namísto správného „viz“ (s.59), přes chyby v psaní jména **Sybila/Sybilla** namísto korektního Sibyla (s.52), po další pravopisný lapsus „podle Bizetovi opery“ (s. 38).

Přesto práci Táni Švehlové považuji – především s ohledem na inspirativní a poměrně pečlivý obraz o vybraných devíti dánských autorech rozebíraných ve druhé kapitole – za podnětný přínos pro tuzemského čtenáře. Práci doporučuji k obhajobě a s ohledem na výše zmíněné připomínky navrhuji známku: velmi dobře.

V Praze 25. ledna 2012

Mgr. Petr Christov, Ph.D.